

**საქართველოს უზენაესი სასამართლო
განჩინება
საქართველოს სახელით**

**საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის
შემოწმების შესახებ**

**საქმე №420აპ-18
თბილისი**

ქ.

გ-----ა გ-----, 420აპ-18

11 დეკემბერი, 2018

წელი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**პაატა სილაგაძე (თავმჯდომარე),
გიორგი შავლიაშვილი, პაატა ქათამაძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 23 მაისის განაჩენზე ახალციხის რაიონული პროკურატურის პროკურორ გიორგი აღლემაშვილის საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის საკითხი და

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა:

1. პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის სარეზოლუციო ნაწილი:

ახალციხის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 1 მარტის განაჩენით გ----- გ-----ა, - დაბადებული 1--- წელს, - ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა - 250 საათით.

განაჩენით მსჯავრდებულ გ----- გ-----ას მიერ ჩადენილი დანაშაული

გამოიხატა შემდეგში: 2017 წლის 7 ოქტომბერს, შუადღის საათებში, დაბა ა-----
ი, ვ-----ს ქ.#--ში მდებარე საერთო საცხოვრებელში, გ----- გ-----ამ
არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლეს - ი--- ჩ-----ს მისი
არასრულწლოვანი შვილის - ლ-- მ-----ს თანდასწრებით, მიაყენა ფიზიკური
შეურაცხყოფა - ჯოხი დაარტყა ფეხის არეში, რის გამოც ი--- ჩ-----მა
განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი და მიიღო სხეულის მსუბუქი ხარისხის
დაზიანება ჯანმრთელობის მოუშლელად.

2. აპელანტის მოთხოვნა:

აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ბრალდების მხარემ,
რომელიც ითხოვდა განაჩენის სასჯელის ნაწილში ცვლილების შეტანას და გ-----
--- გ-----ასათვის უფრო მკაცრი სასჯელის განსაზღვრას.

3. გასაჩივრებული განაჩენის სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
2018 წლის 23 მაისის განაჩენით ახალციხის რაიონული სასამართლოს 2018
წლის 1 მარტის განაჩენში შევიდა ცვლილება, კერძოდ:

გ----- გ-----ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-
2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და მიესაჯა 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც
სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით და 64-ე მუხლის
თანახმად, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 2 წელი.

საქართველოს სსკ-ის 65-ე მუხლის საფუძველზე გ----- გ-----ას გამოსაცდელი
ვადის განმავლობაში ი--- ჩ-----სა და რ----- კ-----ნ აეკრძალა ნებისმიერი
ფორმით კომუნიკაცია.

4. კასატორის მოთხოვნა:

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
2018 წლის 23 მაისის განაჩენი გაასაჩივრა ახალციხის რაიონული
პროკურატურის პროკურორმა გიორგი აღლემაშვილმა. კასატორი საკასაციო
საჩივრით ითხოვს განაჩენში ცვლილების შეტანას და გ----- გ-----ასათვის
კანონიერი სასჯელის შეფარდებას.

5. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საკასაციო საჩივარი და დაასკვნა, რომ იგი არ
აკმაყოფილებს საქართველოს სსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილის
მოთხოვნებს, რის გამოც არ უნდა იქნეს დაშვებული განსახილველად, კერძოდ:
საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3
ნაწილი ამომწურავად იძლევა იმ საფუძველთა ჩამონათვალს, რომელთა
არსებობის შემთხვევაში საკასაციო საჩივარი დასაშვებად ჩაითვლება,
ასეთები:

ა) საქმე მოიცავს სამართლებრივ პრობლემას, რომლის გადაწყვეტაც ხელს
შეუწყობს სამართლის განვითარებასა და ერთგვაროვანი სასამართლო

პრაქტიკის ჩამოყალიბებას;

ბ) საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მანამდე მსგავს სამართლებრივ საკითხზე გადაწყვეტილება არ მიუღია;

გ) საკასაციო საჩივრის განხილვის შედეგად მოცემულ საქმეზე სავარაუდოა მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება;

დ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავდება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან;

ე) სააპელაციო სასამართლომ საქმე განიხილა მატერიალური ან/და საპროცესო სამართლის ნორმების მნიშვნელოვანი დარღვევით, რასაც შეეძლო არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე;

ვ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციას და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტულ სამართალს;

ზ) კასატორი არასრულწლოვანი მსჯავრდებულია.

6. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება არცერთი ზემოაღნიშნული საფუძველი.

7. საკასაციო საჩივრისა და საქმის შესწავლის შედეგად საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ არ არსებობს გარემოება, რომლის გამოც საქმეს ექნებოდა არსებითი მნიშვნელობა სამართლის განვითარების ან მსგავს საქმეებზე ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებისათვის.

8. კასატორი ვერ უთითებს ისეთ სამართლებრივ პრობლემაზე, რომელიც საჭიროებს საკასაციო პალატის განმარტებას.

9. მოცემულ შემთხვევაში პროკურორი განაჩენს ასაჩივრებს მხოლოდ სასჯელის ნაწილში და ითხოვს გ----- გ-----ასათვის სასჯელის გამკაცრებას, რასაც საკასაციო პალატა არ ეთანხმება შემდეგ გარემოებათა გამო: გ----- გ----- ამ ჩაიდინა ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაული. სადავოდ არ გაუხდია ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები, რითაც ხელი შეუწყო საქმეზე სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების განხორციელებას; ხასიათდება დადებითად; მუშაობს ა-----ს დასუფთავების სამსახურში მეუზოვედ, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია. აღნიშნული გარემოებების გათვალისწინებით, გ----- გ-----ასათვის სასჯელის გამკაცრება საკასაციო პალატას მიზანშეუწონლად მიაჩნია.

10. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში არ იკვეთება საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 და მე-3¹ ნაწილებით გათვალისწინებული არცერთი მოთხოვნა, საკასაციო პალატას

მიაჩნია, რომ საკასაციო საჩივარი დაუშვებლად უნდა იქნეს ცნობილი.

11. საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3, მე-3², მე-3³, მე-4 ნაწილების შესაბამისად, საკასაციო პალატამ

და ა დ გ ი ნ ა :

1. ახალციხის რაიონული პროკურატურის პროკურორ გიორგი აღლემაშვილის საკასაციო საჩივარი არ იქნეს დაშვებული განსახილველად.
2. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

პ. სილაგაძე

მოსამართლეები:
შავლიაშვილი

გ.

პ. ქათამაძე